

Torført er at steðga eini superhetju

Superhero bardist ímóti tøkniligum og metereologiskum forðingum, og megn-aði sum fyrsti bólkur veruliga at seta lív í fjøldina á graslíkis-vøllinum aftan fyri Kelduna.

UMMÆLI
Niels Uni Dam
post@sosialurin.fo

Skotski rokkbólkurin Superhero hevði ferðast í tvey og eitt háltv døgن fyri at koma á Fjarðafestivalin, og sambært bólkinum sjálvum var tað bert orsakað av einum góðum blandi av dugna- og ørskapi hjá føroysku flogmanningini, at teir komu vegin fram. Teir komu tó ikki á festivaløkið fyrr enn í síðstu løtu, einans átta minuttir áðrenn teir skuldu hava ljóðroynd, var bólkurin í Skálabotni. Men teir komu fram, og tað var gleðiligt, tí hóast bólkurin var merktur av longu ferðini, var framfærslan ein rættiliga jalig uppliving. Hetta var fyrsti bólkur, ið veruliga fekk lív í fjøldina uttan fyri Kelduna. Fólk vaggadu við, hoppaðu og veipaðu við ørmunum. Endiliga var veruligur konsertstemningur við útí pallin.

Hetta hóast fólkaamongdin ikki var serliga stór leygar-kvøldið.

Skerd superhetja

Superhero kom á Fjarðafestivalin, sum ein nógv skerdur bólkur, gittarleikarin Gavin gjørdist álvarsliga sjúkur í lungunum fyri nøkrum vikum síðan, og fekk forboð at flúgva í átta vikur. Hann slapp tí ikki við á ferðina, ið bólkurin sjálvur vildi vera við, at teir høvdu glett seg til. Ráð vóru tó fyri hetta, og ein vinmaður hjá bólkinum var biðin sum avloysari. Tveir dagar áðrenn fráferðina, gjørdist hesin tó mateitraður og mátti eisini avlýsa ferðina. Tí var bólkurin um at avlýsa, men fyrireikararnir á Fjarðafestivalinum fingur teir at koma alíkavæl.

Teknikkurin var ímóti

Umframt ferðina og sjúku var teknikkurin ímóti bólkinum. Ljómborðið helt upp- at við at rigga beint áðrenn konsertina, hetta seinkaði konsertini nógv. Áskoðararnir, ið vóru savnaðir at hyggja at fýrverkinum, ið skuldi hita upp fyri Superhero, stóðu tí og bíðaðu, meðan tækningar bardust fyri at fáa ljómborðið at rigga. Hetta

eydnaðist loksins, men sama ljómborð spældi teimum puss fleiri ferð gjøgnum framfærsluna, til eitt nýtt ljómborð varð funnið. Men eisini eftir hetta vóru fleiri steðgir í framfærsluni orsakað av øðrum tøkniligum trupulleikum.

Ordiliga bretskt

Tøknin saman við regninum, ið alsamt gjørdist tættari, taldi nógv niður. Men Superhetjan royndi at berjast víðari. Tað taldi sjálvandi upp, at tónleikurin var góður og viðkomandi. Skotland hevur í hesum ártúsundinum verið ein ein tónlistarligur orkudepil, og Superhero er einki undantak. Tónleikurin var ordiliga skotskur, ella kanska heldur ordiliga bretskur, tí nakað hoyrdist av valisisku Manic Street Preachers í teirra tónleiki. Løgin vóru góð og fangandi og tíðarhóskandi.

Stór spæligleði

Framfærslan hjá Superhero var sum heild góð, hóast onkrir tónar ikki vóru heilt reinir, og okkurt spæl ikki heilt í topp. Men spæligleðin var eyðsýnd, og framfærslan var undirhaldandi. Tað er sjálvandi torført at fylla ljóðmyndina út, tá høvuðs-

gittarleikarin manglar, tá so ljómborðið, ið skal taka sær av einum parti av hesi uppgávu er somikið svikaligt, kundi tað lætt fingið ljóðmyndina at virka sera tunna. Men hetta var bert hendinga ferð ein trupulleiki. Í móti endanum royndi Superhero, at ganda gittarleikaran framvið eini

teldu. Tá hetta ikki eydnaðist, tí teknikkurin aftur var svikaligur, og tað samstundis fór at oysa niður, gjørdist tað eitt lítið sindur ov nógv av tí góða, og hesin ummælarin kreyp innar at kroka.

Hóast tøkniliga trupulleikar og svikaligt veður vann superhero hjørtuni á áskoðarunum á Fjarðafestivalinum
Mynd: Álvur Haraldsen

Stór orka men manglandi innihald

Mammuth lótu seg ikki ávirka av, at sera fá fólk høvdu leitað sær út at lurta eftir teimum, teir leveraðu ein serstakliga orku-fulla framfærslu, men gott var tað ikki.

UMMÆLI
Niels Uni Dam
post@sosialurin.fo

Svenski tungmálmsbólkurin Mammuth skuldi upprunliga á pall kl. 1 sunnunáttina, men afturtlíandi var tað ivaleyst gott, at framfærslan varð flutt, tí klokkan 1 meyd tað niður í Skálabotni. Orsakað av seinkingum í flogferðsluni varð framfærslan flutt til kl. 20.45 leygar-kvøldið. Men klokkan var um 21 tíðina, tá hesir tungu harrarnir fóru undir framfærsluna, við bulduri og braiki.

Sum á Pop Top konsert
Framman fyri pallin stóð ein fjøld av sera ungum børnum, umleið tann nøgd-

in og aldurin, ið er á eini miðal Pop Top konsert. Hetta tyktist tó ikki at ávirka tónleikararnar, framfærslan var serstakliga orkufull, og teir runnu sum svakir runt á pallinum. So sum so var hetta júst sum ein tilík konsert skal vera. Men hetta var tó ikki nóg mikið at bjarga konsertupplivingini, sum í besta fall gjørdist miðal hampa. Løgin vóru nærum øll sera einkisigandi. Einastu ljósu lóturnar vóru tvey lög av nýggjastu fløguni, ið vóru nøkurlunda góð. So hóast bólkurin spældi væl og var orkufullur á pallinum, høvdu løgin neyvan borið til ein sigur á áðurnevndu Pop Top konsert.

Veikur sangari

Sangarin var ikki serliga góður. Hann skrálaði rímliga væl, men tá hann sang komu eyðsýndu manglarnir í røddini til sjóndar, og tíanverri sang hann nógv meira enn hann skrálaði. Tað sama við ringu góðskuni á lögnum, gjørdi upplivingina sera langdrigna. Ofta kann karisma bera langt, men heldur ikki á hesum økinum

var oddamaðurin í Mammuth serliga væl stillaður. Jú gamaní, tað var ikki frítt, at hann líktist eitt sindur Axl Rose, men tíanverri ikki tí unga tekkiliga Axl Rose, men heldur tí gamla upplásta Axl Rose, tá hann fyrir nøkrum árum síðan royndi at enduruppfinna seg sjálvan, og tað var lítið tekkiligt. Tann eini gittarleikarin

sang eisini og hann stjól myndina frá oddamanninum, tí umframt at hann var munandi betur sangari enn oddamaðurin, var hann eisini munandi meira karismatiskur.

Eitt lægið fyribrygdi

At ein bólkur við so stórum veikleikum skal sleppa út um svensku landoddarnar

er merkisvert, og tað ørkymlaði meg at síggja at fleiri kristiligir festivalar kring Evropa hava lagt pall til teirra, og eg klári ikki at treingja tankan burt, at hesin bólkur neyvan var komin longur enn til lokala vertshúsið, um teir spældu verðsligan tónleik.

Sangarin í Mammuth var veikasti liður í bólkinum, ið veruliga ikki hevði nógv uppá seg
Mynd: Álvur Haraldsen